

Aamunkoitto

Kristuksen läsnäolon airu

Aamunkoitto-Aikakauslehti

Heinäkuu 2025

Sisällysluettelo

ESITELTY ARTIKKELI.....	2
HYVITYS - RAAMATUN TODISTUS.....	2
RAAMATUN OPISKELU	24
NUORI JEESUS TEMPPELISSÄ	24
SAPATIN HERRA	28
TEMPPELIN PUHDISTAMINEN	32
JEESUS ENNUSTAA TEMPPELIN TUHOA	36
KRISTILLINEN ELÄMÄ JA OPPI	40
LUPAUKSEN LAPSET	40

Seuraa Raamattua

Hyvitys - Raamatun todistus

"Silloin Herran läsnäolosta tulevat hyvityksen ajat, ja hän lähettää teille jälleen Jeesuksen, teidän määräämänne Messiaan. Sillä hänen on pysyttävä taivaassa siihen asti, kunnes tulee kaiken lopullisen ennalleen palauttamisen aika, niin kuin Jumala on pyhien profeettojensa kautta kauan sitten luvannut."
Apt. 3:20,21

Termi palautus tarkoittaa ennalleen palauttamista, ja apostoli Pietarin käyttämä sana alkutekstissämme on osa hänen ennustustaan tapahtumista, jotka seuraisivat Kristuksen toista tulemusta, mikä osoittaa, että on määrä olla ennalleen palauttamisen aika. Tässä ohjelmassa ei vaadita uuden paratiisin luomista vaan menetetyn paratiisin palauttamista. Jeesus kertoo meille Luuk. 19:10:ssä, että Ihmisen Poika tuli "etsimään ja pelastamaan sitä, mikä oli kadonnut". Tämän jumalallisen tarkoituksen toteuttaminen keskittyy Jeesukseen. Ensimmäisessä adventissaan hän "antoi itsensä lunnaiksi" eli

vastaavaksi hinnaksi, jotta ihmiskunnalle Eedenissä langetettu kuolemantuomio voitaisiin kumota. (1. Tim. 2:5,6). Hän tulee toisen kerran tarkoituksenaan palauttaa elämään ne, jotka kuolivat Aadamin rikkomuksen seurauksena.

Jos pystymme hahmottamaan sen täydellisyyden ja onnellisuuden, josta ensimmäiset vanhempamme nauttivat ennen kuin he rikkoivat jumalallista lakia, voimme ainakin osittain ymmärtää ne poikkeukselliset muutokset, joita maailmassa tapahtuu, kun kadonnut paratiisi kaikkine siunauksineen palautetaan takaisin palanneen Kristuksen toimesta. Eedenin puutarha oli vain esimerkki siitä, millainen koko maapallo tulee olemaan, kun Jumalan palautusohjelma, jota Kristus hallinnoi, on valmis.

Jumalan suosio palaa

Avaustekstiämme edeltävässä jakeessa apostoli sanoo, että "virkistysten ajat" tulevat "Herran läsnäolosta". Tämä ilmaus "Herran läsnäolo" on käännetty kreikan sanoista, jotka tarkoittavat "Herran kasvoilta". Tämä ilmaus viittaa ajatukseen Jumalan suosion ilmenemisestä ihmissukua kohtaan. Apostolin hahmottama kokonaisvaltainen ajatus on siis se, että Kristuksen toinen tuleminen aloittaa

HEINÄKUU 2025

ajanjakson, jonka aikana hän loistaa rakkautensa ja ystävällisyytensä ihmissukuun ja siunaa heitä palauttamalla heidät ihmiselämän täydellisyyteen.

Apostoli julistaa, että kaikki Jumalan pyhät profeetat ovat ennustaneet tulevia "palautuksen aikoja". Daavid oli yksi näistä profeetoista, joilla oli paljon sanottavaa tästä aiheesta. Hän mainitsee sen kolmannenkymmenennen psalminsa jakeessa 5 ajatuksen yhteydessä, että Jumala palauttaa suosionsa. Hän sanoo: "Sillä hänen vihansa kestää vain hetken; hänen armossaan on elämä; itku voi kestää yön, mutta ilo tulee aamulla." Hän sanoo: "Sillä hänen vihansa kestää vain hetken; hänen armossaan on elämä; itku voi kestää yön, mutta ilo tulee aamulla." Jumalan viha hänen ihmisluomustaan kohtaan alkoi, kun ensimmäiset vanhempamme olivat tottelemattomia hänen lakiaan kohtaan. Tämän seurauksena heidät tuomittiin kuolemaan ja ajettiin pois täydellisestä edeniläisestä kodistaan. Koska heidän lapsensa olivat syntyessään epätäydellisiä, kuolemanrangaistus siirtyi heihin ja koko ihmissukuun. Koko maailma on käynyt läpi surun ja kuoleman yön. Room. 5:12; 3:23

Vaikka tämä kuolemanrangaistus on jatkunut kuusituhatta vuotta, Jumalan suosion ja siunausten ikuisuuden näkökulmasta se on kuitenkin ollut "vain hetken", eikä se ole ollut jokaisen yksilön kohdalla pidempi kuin ne muutamat lyhyet vuodet kehdestä hautaan.

Tämä Jumalan epäsuosion yö ei jatku loputtomiin. Jumala kääntää jälleen kasvonsa ihmiskuntaa kohtaan. Hänen suosionsa ilmeni ensinnäkin lähettämällä Poikansa ihmisen lunastajaksi, ja se ilmenee edelleen lähettämällä hänet toisen kerran palauttamaan rotu, jonka hän lunasti. Daavid totesi: "Hänen suosiossaan on elämä", mikä tarkoittaa, että kun Jumala jälleen hymyilee ihmissuvulle, sairaus ja kuolema loppuvat. Se tarkoittaa, että synnin, surun ja kuoleman pitkä yö päättyy ilon aamuun.

Lunastuksen työ

Tulevan palautuksen ajanjakson tekee mahdolliseksi Kristuksen lunastustyö, joka toteutui hänen ensimmäisessä adventissaan. Profeetta Hoosea viittaa tähän puhuessaan Herran äänitorvena: "Minä lunastan tämän kansan haudan vallasta, minä lunastan heidät kuolemasta". Missä, oi kuolema, ovat sinun vitsauksesi? Missä, oi hauta, on sinun tuhosi? Hoosea 13:14

Huomaa, kuinka Jumalan profeetta juuri lainatussa tekstissä liittää lunnaat kuoleman tuhoon. Uusi testamentti selittää tämän filosofian osoittamalla, että taivaallinen Isä lähetti Jeesuksen, Jumalan Pojan, maailmaan olemaan tämä lunnas. Hän tuli kuolemaan, "vanhurskas väärän puolesta" (1. Piet. 3:18). Paavali selittää, että tämä kaikki oli Jumalan tahdon mukaista liittyen hänen tarkoitukseensa pelastaa ihmiskunta kuolemasta. Apostoli sanoo: "Sillä yksi on Jumala ja yksi välimies Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen Kristus Jeesus, joka antoi itsensä lunnaiksi kaikkien edestä, jotta siitä aikanaan todistettaisiin." 1. Tim. 2:5,6

Kristuksen lunastustyön hyödyt ovat yksilön saatavilla vain tiedon ja uskon ehdoilla, joten apostoli vakuuttaa meille, että tämä tieto "todistetaan" kaikille "aikanaan". Oikea aika, jolloin maailmalle todistetaan tieto Kristuksen lunastustyöstä, on messiaanisen valtakunnan aika, joka seuraa Mestarin toista tulemistä.

Kaikki Jumalan profeetat

Pietari kertoo meille, että "lunastuksen aikoja" koskevat tosiasiat on todistettu kaikkien Jumalan pyhien profeettojen suulla maailman alusta lähtien.

Vanhan testamentin kirjoitusten tutkiminen paljastaa, että tämä on totta. Jesaja oli yksi näistä pyhistä profeetoista. Hänen profetiansa 35. luvussa hän kertoo meille, että sokeiden silmät avataan, kuurojen korvat avataan, mykkä kieli laulaa ja rampa hyppiä kuin peura.

Jesaja kertoo meille myös, että ihmisille avataan "valtatie", tie, joka johtaa pyhyyteen eli täydellisyyteen. Hän kertoo, että kaikki tulee olemaan hyvin selvää tällä tiellä - niin selvää, että tavallinen kulkija, vaikka hän on oppimaton, ei erehdy. Tämä on sopusoinnussa muiden tuota aikaa koskevien profeettallisten lausuntojen kanssa, jotka kertovat meille, että silloin Herran tieto täyttää maan niin kuin vedet peittävät meren. Jes. 35:5-10; 11:9; Habakuk 2:14.

Profeetta vakuuttaa meille, että tällä valtatiellä ei tule olemaan leijonaa. (Jesaja 35:9). Pietari kertoo meille nykyhetkestä, että "perkele kulkee kuin karjuva leijona ympäriinsä etsien, kenet hän voisi niellä". (1. Piet. 5:8). Apostoli Johanneksen mukaan Saatana sidotaan heti palautusajan alussa. (Ilm. 20:1,2). Näin ollen profeetta oli aivan oikeassa sanoessaan, ettei yksikään leijona nouse valtatielle, joka johtaa takaisin elämään ja paratiisiin.

Jesaja jatkaa kuvaustaan pyhyyden valtatiestä sanomalla, ettei yksikään "raatelevaa peto nouse sitä pitkin". Raamattu kertoo meille monista erilaisista pedoista, jotka ovat vaivanneet ja piinanneet ihmisiä kautta aikojen. Joihinkin näistä pedoista viittaavat Daniel ja Ilmestyskirjailija. Ne symboloivat jonkinlaisia petohallituksia, jotka ovat riistäneet ja sortaneet ihmisiä. Ennen kuin messiaaninen valtakunta perustetaan, kaikki nämä "pedot" on kuitenkin tuhottava, joten on totta, että "yksikään raateleva peto ei nouse sinne". Jesaja 35:9

Lopuksi profeetta kertoo meille, että tämän valtatien yli "Herran lunastetut palaavat ja tulevat Siioniin laulaen ja ikuinen ilo päänsä päällä; he saavat ilon ja riemun, ja murhe ja huokaus pakenevat." (jae 10). Tämä oli todellakin Jumalan tarkoitus lunastamalla ihmissuku; nimittäin se, että he voisivat palata kuolemasta ja päästä jälleen kerran elämän iloon. Se on ilo, joka ylittää paljon heidän aikaisemman kokemuksensa, koska he tulevat tuntemaan Jumalan. Jos he ovat kuuliaisia valtakunnan vanhurskaille laeille, he jatkavat elämäänsä, pysyvät hänen suosiossaan ja saavat hänen siunauksensa, joka "tekee rikkaiksi". Sananlaskut 10:22

On Raamatun tutkijoita, jotka ovat valmiita myöntämään, että Kristuksen toinen tuleminen saattaa johtaa siihen, että silloin elävä sukupolvi toipuu osittain. Tekemällä näin he kuitenkin rajoittavat ankarasti palautuksen laajuutta, eivätkä ymmärrä, että jos kaikki maan sukukunnat on siunattava ja jos on määrä olla "aikoja , jolloin kaikki palautetaan", se tarkoittaa, että sekä kuolleille että eläville on annettava mahdollisuus siunaukseen. (1. Moos. 12:3; 28:14). Näin ollen profetian näkökulmasta katsottuna palautuksen nähdään sisältävän ylösnousemuksen.

Job, toinen Jumalan pyhistä profeetoista, ilmaisi toivon ylösnousemuksesta sanomalla: "Jos ihminen kuolee, elääkö hän jälleen?" "Kaikki määrätyn aikani päivät minä odotan, kunnes muutokseni tulee. Sinä huudat, ja minä vastaan sinulle; sinä saat halun kätesi työhön."" (Job 14:14,15). Näin Job ilmaisi uskonsa siihen, että hän kuulisi Herran äänen kutsuvan hänet esiin haudasta. Jeesus yhtyy tähän ja tekee siitä kattavamman sanomalla: "Tulee hetki, jolloin kaikki, jotka ovat haudoissa, kuulevat hänen (Ihmisen Pojan) äänensä ja nousevat esiin." Tämä ei ole totta. Joh. 5:28,29

Sodomalaiset palautetaan

Hesekiel oli myös yksi Jumalan pyhistä profeetoista, ja hän painottaa sitä, että jopa niinkin pahat ihmiset kuin sodomalaiset aiotaan palauttaa haudasta palautuksen aikoina. Hesekiel nuhtelee israelilaisia heidän uskottomuudestaan, mutta muistuttaa samalla heidän toivostaan ylösnousemukseen, ja sanoo: "Kun sisaresi Sodoma ja hänen tyttärensä palaavat entiseen asuinkuntaansa, niin sinä ja sinun tyttäresi palaatte entiseen asuinkuntaanne." Tämä ei ole totta. Hesekiel 16:55

Tämä ei tietenkään tarkoita jumalattomien yleistä pelastumista riippumatta siitä, ovatko he tottelevaisia jumalallista lakia kohtaan, mutta se merkitsee kaikille mahdollisuutta pelastukseen. Jeesus sanoi sodomalaisista, että heille olisi tuomiopäivänä siedettävämpää kuin tiettyjen juutalaisten kaupunkien asukkaille. (Matt. 10:15; 11:24). Mahdollisuus ikuiseen elämään kuuliaisuuden ehdolla tarjotaan kaikille palautuksen aikana. Miten se on suotuisampaa sodomalaisille kuin monille muille, esimerkiksi tietyissä juutalaiskaupungeissa asuville?

Koska Herra oli siunannut juutalaista kansaa suuresti, heidän syntinsä oli suurempaa tietämystä vastaan kuin sodomalaisten. Näin ollen heiltä vaaditaan suurempaa nöyryyttä palata takaisin sopusointuun Herran lain kanssa. Jeesus sanoi, että jos Kapernaumissa tehdyt mahtavat teot olisi tehty Sodomassa, sodomalaiset olisivat tehneet parannuksen. (Matt. 11:21-23). Sodomassa tullaan tekemään monia suuria tekoja. He herätetään kuoleman unesta ja heille annetaan mitä suotuisimmissa olosuhteissa tilaisuus tehdä parannus ja elää, ja epäilemättä suurin osa heistä katuu ja lähtee mielellään "valtatietä" ylös iankaikkiseen elämään.

Lapset, jotka herätetään henkiin

Jeremia, toinen Herran pyhä profeetta, puhui myös hyvityksestä. Hänen profetiansa 31. luvussa on lupaus lasten ylösnousemuksesta. Tämä lupaus liittyy erityisesti niihin lapsiin, jotka Herodes teurasti Jeesuksen syntymän aikaan. Se osoittaa kuitenkin, että Jumalan tarkoituksena on palauttaa elämään kaikki ne, jotka ovat menneet lapsena kuolemaan. Kuinka suurenmoista onkaan äideille, kun heidän lapsensa palautetaan heille ja kun he saavat etuoikeuden kasvattaa heitä aivan kuin he eivät olisi kuolleetkaan. Jeremia sanoo: "Näin sanoo Herra:

Raakel itkee lastensa tähden ja kieltäytyy lohduttamasta itseään, koska heitä ei enää ole. Näin sanoo Herra: Sillä sinun työsi palkitaan, sanoo Herra." Näin sanoo Herra. He palaavat vihollisen maasta. Jälkeläisillesi on siis toivoa, julistaa Herra. Sinun lapsesi palaavat omaan maahansa." Jeremia 31:15-17

Profeetta Daniel ennusti myös tulevia palautuksen aikoja osoittaen, että ne seuraavat sitä suurta ahdistuksen aikaa, johon nykyinen aikakausi on nyt päättymässä. Lausuessaan kuolemantuomion ensimmäisille vanhemmillemme Jumala sanoi: "Pölyä te olette, ja tomuksi te palaatte." Hän sanoi: "Pölyä te olette, ja tomuksi te palaatte." (1. Moos. 3:19). Daniel sanoo, että ne, "jotka nukkuvat maan tomussa, heräävät". (Daniel 12:2). Tämä tarkoittaa todellisuudessa aadamilaisen kuolemantuomion kumoamista ja kuoleman unessa olevien palauttamista jälleen elämään. Miten kaunis tapa havainnollistaa palautuksen siunattua työtä!

Toinen Jumalan pyhistä profeetoista oli Aamos, ja Jumalan puolesta puhuen hän sanoo: "Sinä päivänä minä nostan ylös Daavidin majan, joka on kaatunut, ja suljen sen raot, ja minä nostan ylös sen rauniot ja

rakennan sen niin kuin muinaisina päivinä." Hän sanoo: "Se on minun majani, joka on kaatunut." (Aamos 9:11). Daavidin maja oli väliaikainen rakennelma, joka rakennettiin asuttamaan liitonarkkia silloin, kun se palautettiin Israelille heidän vihollistensa käsistä. Liitonarkki oli kaunis symboli Jumalan läsnäolosta ja suosiosta. (2. Moos. 30:6; 4. Moos. 17:4). Se oli viety israelilaisilta joksikin aikaa, ja kun se palautettiin heille, se merkitsi, että Jumalan suosio oli jälleen tuon kansan yllä, ja tämä merkitsi suuren riemun aikaa. 1. Samuelin kirjan luvut 4-7; 2. Samuel 6:1-18; 7:1.

Daavidin majan palauttaminen on siis symboli, joka osoittaa, että Jumalan suosio palautetaan Israeliin sen jälkeen, kun se oli ollut heiltä pitkän aikaa pois. Juuri näin tulee tapahtumaan Israelin ja koko maailman puolesta "palautuksen aikoina". Tätä profetiaa siteerataan Apostolien tekojen 15. luvussa, ja sen täyttymyksen osoitetaan tapahtuvan Kristuksen paluun jälkeen, ja että silloin sekä pakanat että juutalaiset tulevat siunatuiksi.

Lainaamme: "Jaakob vastasi ja sanoi: "Miehet ja veljet, kuunnelkaa minua: Simeon [Pietari] on ilmoittanut, kuinka Jumala aluksi kävi pakanoiden luona ottaakseen heistä kansan nimelleen. Ja tähän

yhtyvät myös profeettojen sanat, niin kuin kirjoitettu on: "Tämän jälkeen minä palaan ja rakennan uudelleen Daavidin majan, joka on sortunut, ja rakennan uudelleen sen rauniot ja pystytän sen." Että ihmisten jäännös etsisi Herraa, ja kaikki pakanat, joiden päälle minun nimeni on kutsuttu, sanoo Herra, joka tekee kaiken tämän."" Apt. 15:13-17

Tässä meille osoitetaan, että Jumalan tarkoituksena Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen jälkeen ei ole ollut käännättää maailmaa, vaan ainoastaan valita ihmiskunnan joukosta pieni joukko - "kansa hänen nimensä tähden" - joka liittyisi Mestarin seuraan tulevassa valtakunnan työssä. Tässäkin Jumalan rakkauden tarkoituksen loistelijas päämäärä tuodaan esiin, sillä meille kerrotaan, että sen jälkeen, kun tämä kansa hänen nimeään varten on otettu pois pakanoiden joukosta, Jumalan suosio palaa juutalaisille. Silloin myös "kaikki pakanat" saavat tilaisuuden "etsiä Herraa".

Pelastajat Siionin vuorella

Obadja oli myös yksi Herran pyhistä profeetoista, ja aivan hänen profetiansa viimeisessä jakeessa hän

sanoo: "Pelastajat nousevat Siionin vuorelle tuomitsemaan Eesau-vuorta, ja valtakunta on oleva Herran." Tavallisesti ajattelemme vain yhtä Vapahtajaa, ja todellakin, Jeesus on maailman Vapahtaja. Ilman Jeesuksen vuodatettua verta ei voisi olla pelastusta kenellekään. Kuitenkin hänen jalanjäljensä seuraajia kutsutaan osallistumaan hänen kanssaan siihen työhön, joka tuo pelastuksen maailmalle. He kärsivät ja kuolevat hänen kanssaan, jotta he voisivat elää ja hallita hänen kanssaan hänen valtakunnassaan, ja hänen valtakuntansa tarkoituksena on pelastaa maailma kuolemasta. Room. 8:16,17; 2. Tim. 2:11,12; Ilm. 20:6.

Ilm. 14:1:ssä paljastetaan näiden Siionin vuorella olevien pelastajien henkilöllisyys. Johannes sanoo: "Minä näin Karitsan seisovan Siionin vuorella, ja hänen kanssaan oli 144 000, joiden otsaan oli kirjoitettu hänen ja hänen Isänsä nimi." Nyt voimme nähdä, mitä Jaakob tarkoitti kansalla, joka on koottu pakanoiden keskuudesta - kansalla Jumalan nimeä varten. Aluksi tämä loistelas tilaisuus rajoittui juutalaisiin. Vaikka he kansakuntana hylkäsivät sen, oli yksittäisiä juutalaisia, jotka ymmärsivät ja tarttuivat tilaisuuteen, mutta ei tarvittavaa määrää. Tämän seurauksena Herra kääntyi pakanoiden puoleen, jotta he muodostaisivat täyden määrätyn

määrän "Vapahtajia", joiden oli määrä olla Jeesuksen kanssa symbolisella Siionin vuorella. Heidän kaikkien on kannettava Isän nimeä, koska heidät kaikki otetaan jumalalliseen perheeseen ja siten heistä tulee Jumalan hallitseva talo uudessa valtakunnassa.

Jeesuksen seuraajat, jotka kuvataan pelastajina hänen kanssaan Siionin vuorella valtakunnan aikana, eivät ole sellaisia siksi, että he olisivat antaneet itsensä lunnaiksi. Heidän ei todellakaan tarvitse tehdä niin. Koska he ovat kuitenkin uskollisesti seuranneet Jeesusta uhrikuolemaan, he saavat osuuden hänen kanssaan hänen lunnastyöstään luvattujen siunausten jakamisessa. Kun, kuten profeetta osoittaa, Vapahtajat seisovat Siionin vuorella, se on se aika, jolloin "valtakunta on oleva Herran". Se tulee olemaan palautuksen aika.

Herran huoneen vuori

Miika, vielä toinen pyhistä profeetoista, kirjoitti luvun 4 jakeissa 1-4 seuraavasti: "Viimeisinä päivinä Herran temppelin vuori on kaikkein korkein - tärkein paikka maan päällä. Se kohoaa muiden kukkuloiden yläpuolelle, ja ihmiset kaikkialta maailmasta virtaavat sinne rukoilemaan. Ihmiset monista kansoista tulevat

ja sanovat: Tulkaa, nouskaamme Herran vuorelle, Jaakobin Jumalan temppeliin. Siellä hän opettaa meille tiensä, ja me vaellamme hänen polkujaan. Sillä Herran opetus lähtee Siionista, hänen sanansa lähtee Jerusalemissa. Herra on sovitteleva kansojen välillä ja ratkaisee kaukana olevien vahvojen kansojen väliset riidat. He lyövät miekkansa aurasraudoiksi ja keihäänsä karsintakoukuiksi. Kansa ei enää taistele kansaa vastaan eikä enää harjoittele sotaa varten. Jokainen elää rauhassa ja hyvinvoinnissa ja nauttii omista viiniköynnöksistään ja viikunapuistaan, sillä mitään pelättävää ei ole. Tämän lupauksen on antanut Herra, taivaan armeijoiden Herra!"

Daniel 2:35-44:n perusteella nähdään, että "Herran vuori" VIITTAA Jumalan valtakuntaan. Huomaa, kuinka käytännönläheisiä ovat palautuksen siunaukset, jotka jaetaan maailmalle tuona valtakunta-aikana. Miikan kirjan kuva alkaa "viimeisistä päivistä", siitä ajanjaksosta juuri ennen valtakunnan perustamista, jonka aikana vanha saatanallinen järjestys syrjäytetään suuren ahdingon ajaksi. Hädissään ihmiset kääntyvät Herran puoleen saadakseen apua ja opastusta siitä, mitä tehdä - miten päästä eroon tuhosta, jonka ihmiskunnan itsekkyyys ja tyhmyys on aiheuttanut.

Sitten, kun he antavat tunnustusta uudelle valtakunnalle, heille opetetaan Herran tiet, jotka ovat rauhan tiet sodan teiden sijasta. Taloudellinen turvallisuus on myös yksi tuon messiaanisen valtakunnan uuden päivän piirteistä. Jokainen ihminen saa nauttia "omista viiniköynnöksistään ja viikunapuistaan". Meidän ei tietenkään pidä ymmärtää tätä liian kirjaimellisesti, sillä se on vain kuva turvallisuudesta ja onnesta, jossa kukaan ei joudu pelkäämään. Ajatuksena on, että palautuksen aikoina kaikki tulevat olemaan runsaasti varattuja. huolto on pysyvää ja kestää vain niin kauan kuin yksilö jatkaa Jumalan lakien noudattamista.

Universaali uskonto

Habakuk oli Herran pyhä profeetta, ja hän kertoo tuosta palautuksen päivästä sanomalla, että "maa täyttyy Herran kirkkauden tuntemuksesta niin kuin vedet peittävät meren". (Habakuk 2:14). Myös Sefanja, toinen Jumalan profeetoista, kertoo Jumalan antamasta valaistumisesta, joka tulee kansalle tuona aikana. "Sillä silloin minä käännän kansalle puhtaan kielen, niin että he kaikki huutavat Herran nimeä ja palvelevat häntä yksimielisesti." Sefanja 3:9

Saatanan sokaiseva vaikutus hälvenee Jumalan kirkkauden tuntemisen valossa. Puhdas kieli - opetus -, joka silloin käännetään ihmisten puoleen, johtaa, kuten profeetta sanoo, siihen, että koko ihmiskunta huutaa Herran nimeä palvelemaan häntä yksimielisesti - eli olkapää rinnan. Näin Jumalan todellinen tuntemus palautuu noina palautuksen aikoina.

Profeetta Sakarja, joka myös puhui Jumalan puolesta tuosta iloisesta palautuksen päivästä, selittää yksityiskohtaisesti, miten valtakunta-ajan valistavat vaikutukset tulevat vaikuttamaan ihmisiin. Hän sanoo: "Sinä päivänä ei ole valoa; valaisimet hupenevat. Sillä se tulee olemaan ainutkertainen päivä, jonka Herra tuntee, ei päivä eikä yö, vaan tapahtuu niin, että ilta-aikaan tulee valkeus." (Sak. 14:6,7). Ajatuksena tässä on asteittainen valaistuminen. On helppo nähdä, miten se toteutuu. Messiaaninen valtakunta perustetaan ensin elävien sukupolvien kanssa. Kun ymmärrämme maapallon koon ja myriadit ihmiset, jotka asuvat sillä, voimme ymmärtää, miksi kuluu jonkin aikaa ennen kuin kaikki tulevat tietämään uudesta valtakunnasta. Aikaa kuluu myös siihen, että ihmiset pääsevät eroon taikauskaisista käsityksistään Jumalasta, jotta he voivat tuntea hänet oikein.

Sitten tulevat kaikki ne miljardit kuolleet, jotka kuolleista herätettyinä tarvitsevat opastusta Jumalan oikeassa tuntemisessa. He eivät ole oppineet mitään ollessaan haudassa. (Saarnaaja 9:10). Näin ollen, kun heidät nostetaan haudasta, heidän on opittava totisesta Jumalasta, jotta heillä olisi mahdollisuus noudattaa hänen lakejaan. Valistustyö jatkuu koko valtakunnan tuhatvuotisen "päivän" ajan.

Tuon ajanjakson sanotaan olevan osittain valoisa ja osittain pimeä. Toisin sanoen se on aikaa, jolloin ihmisten sokeus ja taikausko vähitellen poistetaan. Ennen kuin työ on valmis, maailmassa on vielä jonkin verran symbolista pimeyttä, mutta illalla eli tuon loistavan päivän päättyessä se on täysin valoisa. Siihen mennessä profeetta Malakian ennustaman "vanhurskauden auringon" valaisevat ja parantavat vaikutukset ovat hajottaneet kaikki pimeyden sumut, ja Jumalan kirkkauden tuntemus täyttää silloin maan. Malakia 4:2

Aineelliset siunaukset

Kristuksen toisen adventin tuloksen on määrä olla kirkas. Hänen valtakuntansa hallinnon kautta jaettavien siunausten on määrä olla hyvin käytännönläheisiä. Kaikkien Jumalan pyhien

profeettojen todistuksen perusteella, jotka ennustivat ennalleen palautuksen aikoja, nämä siunaukset ovat: valistusta oikeasta Jumalasta ja hänen suunnitelmastaan; loppu kaikille lukemattomille taikauskoisille uskomuksille, jotka ovat vaivanneet hämmentynyttä maailmaa Eedenin päivistä lähtien; vapaus kaikenlaisista taudeista; vapautus aatamin kuolemasta; ei enää sotia; ja taloudellinen turvallisuus kaikille.

Kaikkia näitä messiaanisen valtakunnan hyvin käytännöllisiä ja tyydyttäviä hyviä asioita ei anneta ehdoitta. Apostoli Pietari on hyvin varovainen muistuttamaan meitä kertoessaan meille palautuksen ajoista, että "on tapahtuva, että jokainen, joka ei kuuntele tuota profeettaa" ja jatkaa tahallaan syntiä sen jälkeen, kun on tullut vanhurskauden tuntemiseen, katkaistaan kuolemalla. Apt.3:23

Jumala antoi Aadamille ja Eevalle vallan maan ja maan päällä olevien asioiden yli. Tuon tulevan päivän kuuliaiset, joihin uskomme kuuluvan ihmiskunnan suuren enemmistön, saavat alkuperäisen vallan takaisin. Näin meillä on jälleen kerran ajatus palautuksesta, paratiisin palauttamisesta, joka on laajuudeltaan ja vaikutuksiltaan maailmanlaajuinen. Mikä ihana toivo

tämä onkaan köyhälle, synnistä kärsivälle ja kuolevalle maailmalle.

Miettikää, millaisia muutoksia tautien ja kuoleman tuhoutuminen saa aikaan. Ajattele muita muutoksia, jotka johtuvat siitä, että sotia ei enää tule. Kuvittele tuloksia, jotka syntyvät, kun ihmiset oppivat tuntemaan ja rakastamaan ja vilpittömästi palvelemaan todellista Jumalaa. Pohtikaa, mitä se merkitsee, kun rakkaus ottaa itsekkyyden paikan kaiken inhimillisen toiminnan taustalla olevana motivoivana periaatteena.

Pohtikaa myös muuttunutta näkökulmaa, kun ihmisten ei tarvitse enää ajatella ja suunnitella kuolemaa. Kuvitelkaa, että heidän edessään on ikuinen ilo sen sijaan, että heidän elämässään olisi lyhyt ja hektinen elämä, joka parhaimmillaan koostuu vain pienestä osasta onnea ja lopusta pettymyksestä ja surusta. Erään Jumalan innoittaman ja pyhän profeetan sanoin ajatelkaa aikaa, jolloin "Jumala pyyhkii jokaisen kyyneleen heidän silmistään, eikä kuolemaa tai surua tai itkua tai tuskaa enää ole. Kaikki nämä asiat ovat poissa ikuisiksi ajoiksi." Ilm. 21:4

Vaikka tämä saattaa meistä näyttää mahdottomalta, ehkä siksi, ettemme ole koskaan

ennen nähneet mitään vastaavaa, mikään tällainen ei ole mahdotonta Jumalalle. Elämä itsessään näyttää meistä mahdottomalta; toisin sanoen emme täysin ymmärrä, mitä elämä on. Kuka on tarpeeksi viisas kertoakseen meille sydämenlyönnin filosofian? Kuitenkin Jumala, Luoja, loi sydämen ja sydämen sykkeen, ja sama Jumala kykenee ylen määrin palauttamaan miljardeihin ihmisiin sydämen sykkeen, joka kerran pysähtyneesti sykki jonkin verran elämää, mutta lopulta alistui kuoleman raadollisuuteen, koska Jumalan oikeudenmukaisuus oli määrännyt, ettei yksikään epätäydellinen ihmisolento voisi jatkaa elämäänsä.

Tämä loistelijas "kaiken palauttaminen" on määrä toteuttaa messiaanisisessa valtakunnassa, joka pian perustetaan. Jatkakaamme rukoilemista tuon päivän puolesta, kuten Jeesus opetti meille: "Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi maan päällä, niin kuin se on taivaassa." Matt. 6:10

Nuori Jeesus temppelissä

***Avainjakeet: Hän kysyi: "Miksi etsit minua?".
Ettekö tiede, että minun piti olla Isäni
huoneessa?"
Luuk. 2:49***

***Valitut pyhät kirjoitukset
Luuk. 2:41-52***

Kun Jeesus oli kaksitoistavuotias, hän lähti vanhempiensa Marian ja Joosefin kanssa Jerusalemiin viettämään "pääsiäisjuhlaa", jota kutsutaan myös happamattoman leivän juhlaaksi. (Luuk. 2:41,42). Tämä oli juutalaisen lain mukainen vaatimus. "Kolme kertaa vuodessa kaikkien teidän miestenne on ilmestytävä Herran, teidän Jumalanne, eteen hänen valitsemassaan paikassa: happamattoman leivän juhlassa, viikkojen juhlassa ja lehtimajanjuhlassa. Kukaan ei saa ilmestyä Herran eteen tyhjin käsin." (5. Moos. 16:16). Maria ja Joosef,

joilla oli vanhurskas sydän, tiesivät, miten tärkeää oli noudattaa Jumalan lakia parhaan kykynsä mukaan, ja niinpä he tekivät tämän vuotuisen matkan Nasaretista Jerusalemiin, joka oli noin kuudenkymmenen kilometrin matka.

Kun "juhla oli ohi", Maria ja Joosef lähtivät sukulaistensa ja ystäviensä kanssa matkalle takaisin kotiinsa Nasaretiin. Nuori Jeesus oli jäänyt Jerusalemiin, ja koska niin monet matkustivat yhdessä takaisin Nasaretiin, Maria ja Joosef eivät huomanneet, että Jeesus puuttui ryhmästä, ennen kuin he olivat kulkeneet kokonaisen päivän matkan. He etsivät koko matkaseurueesta, ja "kun he eivät löytäneet häntä, he palasivat Jerusalemiin etsimään häntä", mikä niin ikään vaati päivän matkan. Luuk. 2:43-45

Saavuttuaan Jerusalemiin he etsivät Jeesusta koko päivän tuloksetta. Tämä oli nyt kolmas päivä, jolloin Jeesus oli ollut kateissa perheensä luota. Lopulta "kolmen päivän kuluttua he löysivät hänet temppelipihalta, jossa hän istui opettajien joukossa, kuunteli heitä ja kyseli heiltä kysymyksiä. Kaikki, jotka häntä kuulivat, hämmästyivät hänen ymmärrystään ja hänen vastauksiaan." Jakeet 46,47.

Vaikka Maria oli kiitollinen ja helpottunut siitä, että hänen poikansa löydettiin turvallisesti ja terveenä, hän sanoi hänelle: "Poikani, miksi olet kohdellut meitä näin. Isäsi ja minä olemme etsineet sinua innokkaasti." (Jae 48). Tämä oli luonnollinen ja järkevä vastaus huolestuneelta vanhemmalta, varsinkin kun otetaan huomioon, että Jeesus oli vasta kahdentoista vuoden ikäinen.

Jeesuksen vastaus, joka on kirjattu avainjakeessamme, oli varsin hämmästyttävä. Hän itse asiassa muistutti äitiään siitä, että Jerusalemin temppeli oli ensimmäinen paikka, josta heidän olisi pitänyt ajatella etsivänsä häntä. Enkeli oli kertonut Marialle jo ennen Jeesuksen syntymää, että hänestä tulisi "Jumalan Poika" ja että "hänen valtakuntansa ei koskaan lopu". (Luuk. 1:31-35). Siksi hänen olisi pitänyt ymmärtää, että Jeesuksella olisi jo hyvin nuoresta pitäen suuri halu oppia mahdollisimman paljon Jumalan suunnitelmasta, hänen velvollisuuksistaan lain alla syntyneenä juutalaisena ja siitä, mikä oli Jumalan tahto häntä kohtaan. Kuinka sopivaa olikaan, että hänen nuori poikansa istui temppelissä opettajien jalkojen juuressa ja imi heidän antamansa runsaan tietopaketin.

Jeesus ymmärsi, että vaikka hänen oli tärkeää saada mahdollisimman paljon tietoa ja ymmärrystä Jumalan suunnitelmista ja päämääristä nuorena, hänen oli asianmukaista olla alistettuna vanhemmilleen, kunnes hän oli aikuinen. Niinpä kertomuksessa sanotaan: "Sitten hän meni alas Nasaretiin heidän kanssaan ja oli heille kuuliainen. ... Ja Jeesus kasvoi viisaudeksi ja kookkaaksi ja Jumalan ja ihmisten suosiossa." Luuk. 2:51,52

Sapatin Herra

***Avainjakeet: "Sillä Ihmisen Poika on sapatin Herra."
Matt. 12:8***

***Valitut pyhät kirjoitukset
Matteus 12:1-8***

Neljännessä käskyssä, jonka Jumala antoi Israelille Mooseksen kautta, sanotaan: "Muista sapattipäivää pitämällä se pyhänä. ... Sinä päivänä älä tee mitään työtä." (2. Moos. 20:8-11). Hebreankielinen sana "sapatti" tarkoittaa "lepoa". Kymmenen käskyä olivat lakiliiton perusta, joka oli pakollinen jokaiselle juutalaiselle.

Jeesuksen palvelutyön aikana monista uskonnollisista johtajista oli kuitenkin tullut formalisteja, jotka lisäsivät epäloogisia, ihmisten keksimiä rajoituksia Jumalan antamiin käskyihin sen sijaan, että olisivat opettaneet kunkin Jumalan ohjeen todellista merkitystä ja periaatteita. Jeesus

moitti tätä ja sanoi uskonnollisiin johtajiin viitaten :
"He sitovat raskaita, hankalia kuormia ja laittavat ne toisten harteille." Matt. 23:1-4

Esimerkki tästä on kirjattu oppitunnillamme, kun fariseukset syyttivät Herran opetuslapsia, jotka kulkiessaan sapattina vehnäpellon läpi olivat hieroneet käsissään joitakin jyviä ja syöneet niitä, koska heillä oli nälkä (Matt. 12:1). Fariseukset tulkitsivat tämän sapatin rikkomiseksi. Jeesus julisti, etteivät he olleet rikkoneet sapattikäskyä, ja totesi: "Sapatti on tehty ihmistä varten, ei ihminen sapattia varten". (Mark. 2:27). Sitten hän mainitsi, mitä Daavid oli tehnyt. Hätätilanteessa Daavid oli pyytänyt itselleen ja miehilleen näytösleipää, joka oli poistettu sapattina ilmestysmajan pöydästä ja jota vain juutalaiset papit saivat syödä. He eivät olleet syyllisiä Jumalan edessä. Matt. 12:3,4; 1. Sam. 21:1-6; 3. Moos. 24:5-9.

Sitten Jeesus vakuutti fariseuksille auktoriteettinsa tulkita lakia ja sanoi, että "täällä on yksi, joka on suurempi kuin temppeli". (Matt. 12:6). Ainosyntyisenä poikana Jeesus oli Jumalan äänitorvi ja siksi oikea opettaja esittämään juutalaisille lain todellisen merkityksen, mukaan lukien sapattia koskevat merkitykset ja periaatteet. (Joh. 12:49,50; HEINÄKUU 2025

14:10; 17:8). Herramme huomautti: "Jos olisitte tiedenneet, mitä tämä tarkoittaa: "Minä armahdan enkä uhraa", ette olisi tuominneet syyttömiä." Tämä on totta. (Matt. 12:7; Hosea 6:6). Toisin sanoen, jos fariseukset olisivat ottaneet tämän huomioon, heidän ajatuksensa olisivat olleet armollisempia, Jumalan periaatteiden mukaisia, ja tämä olisi estänyt heitä tuomitsemasta hänen opetuslapsiaan, jotka eivät olleet syyllistyneet mihinkään lepöpäivän käskyn rikkomiseen.

Monet Jeesuksen ihmeellisistä parannuksista hänen maallisen toimintansa aikana tapahtuivat sapattina. (Mark. 1:21-27; 3:1-6; Luuk. 13:10-17; 14:1-6; Joh. 5:1-17; 9:1-16). Tämä ennakoisi sitä parantamistyötä, jonka hän tulee tekemään ihmiskunnan maailman hyväksi suuremman sapatin, messiaanisen ajan, aikana. Jesaja 35:5,6,10

Henkilökohtainen opetus, jonka voimme ottaa tästä kertomuksesta, on tämä: kriittisyys tai vikojen etsiminen osoittaa armon puutetta, rakkauden puutetta. Onko meillä rakkauden henkeä, joka "ei ajattele pahaa", joka ei epäile pahaa, joka ei etsi vikoja toisista eikä syytä heitä pahoista motiiveista? (1. Kor. 13:5). Joku totesi kerran viisaasti: "Virheet ovat

paksuja siellä, missä rakkaus on ohutta". Paavali kirjoitti: "Rakkaus on lain täyttäminen". (Room. 13:8,10). Rakkauden omistamista osoittaa armollisuus ystäviä, veljiä, ihmiskuntaa ja jopa vihollisiamme kohtaan. Ottakaamme huomioon tämä tärkeä oppitunti Herraltamme Jeesukselta ja pyrkikäämme soveltamaan sitä päivittäin elämässämme.

Temppelin puhdistaminen

***Avainjakeet: "Kyyhkysiä myyville hän sanoi:
"Viekkää nämä pois täältä!". Älkää tehkö Isäni
talosta markkinoita!"
Joh. 2:16***

***Valitut pyhät kirjoitukset
Joh. 2:13-22***

Jeesus syntyi " lain alaisuudessa", ja kaikkien miespuolisten juutalaisten tuli ilmestyä Herran eteen kolmessa juhlassa joka vuosi. (Gal. 4:4; 2. Moos. 23:14-17; 5. Moos. 16:16). Tällä oppitunnilla Jeesus on Jerusalemissa juutalaisten pääsiäisjuhlan aikaan. Lain uskollisena noudattajana Jeesus meni suoraan temppeliin, Israelin uskonnollisen palvonnan keskukseen.

"Temppelipihoilla hän löysi ihmisiä, jotka myivät karjaa, lampaita ja kyyhkysiä, ja toisia, jotka istuivat pöydissä vaihtamassa rahaa." (Joh. 2:14). Kun israelilaiset tulivat Jerusalemiin viettämään näitä

pakollisia juhlia, heille tehtiin tiettyjä uhreja ja uhrilahjoja. Jumalan antaman lain alkuperäinen tarkoitus oli, että jokainen perhe hankkisi omia eläimiä ja uhreja tällaisia tilaisuuksia varten. Juutalaiset johtajat kuitenkin näkivät nämä tilaisuudet mahdollisuutena harjoittaa "liiketoimintaa" myymällä näitä asioita ihmisille temppelissä. Näin ihmisten ei enää tarvinnut nähdä henkilökohtaisesti vaivaa tuodakseen eläimiä ja muita uhreja pitkälle matkalle Jerusalemiin.

Kun Jeesus näki tämän tapahtuvan temppelissä, hän "teki ruoskan köysistä ja ajoi kaikki pois temppelipihoilta, sekä lampaat että karjan; hän hajotti rahanvaihtajien kolikot ja kaatoi heidän pöytänsä" ja sanoi: "Viekää nämä pois täältä! Älkää tehkö Isäni talosta markkinoita!" (jakeet 15,16. Jeesus reagoi voimakkaasti tähän syntiseen tilaan kahdesta syystä. Ensinnäkin hän näki uskonnollisten johtajien ahneuden, sillä he olivat tehneet liiketoimintaa temppelissä, hänen "Isänsä talossa", osoittaen kunnioituksen puutetta taivaallista Isäämme kohtaan. Toiseksi kansa oli antanut itsensä hyväksyä tämän kunnioituksen puutteen Jumalan temppeliä kohtaan.

Nähtyään Mestarinsa voimakkaan toiminnan Jeesuksen opetuslapset "muistivat kirjoituksen, jossa sanotaan: 'Minä olen kiihkeästi kiihkeästi kiihdyttänyt sinun temppeliäsi'". (Jae 17; Psalmit 69:9). Jeesuksen "kiivaus" kohdistui vanhurskaaseen närkästykseen tekopyhyyttä vastaan, jota hän näki juutalaisten temppelissä, jossa liiketoiminta sekoitettiin Jumalan palvontaan.

Jumala oli ohjeistanut israelilaisia palvelijansa Mooseksen kautta: "Mitä muuta Herra, sinun Jumalasi, pyytää sinulta kuin sitä, että pelkää [kunnioitat] Herraa, sinun JUMALAASI, vaellat kuuliaisuudessa häntä kohtaan, rakastat häntä, palvelet Herraa, sinun Jumalaasi, koko sydämeäsi ja koko sielustasi" ja "kunnioitat pyhäkköäni". (5. Moos. 10:12; 3. Moos. 19:30). Israelin kansa ei kuitenkaan yleisesti ottaen täysin kunnioittanut Herraa. Jeesuksen maanpäällisen palvelutyön aikana häneltä kysyttiin: "Mikä on lain suurin käsky?". Hän vastasi: "Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, koko sydämeäsi ja koko sielustasi ja koko mielestäsi." Matt. 22:36,37

Apostoli Paavali selitti, että Jeesus ja hänen seurakuntansa "ovat Jumalan temppeli". (1. Kor.

3:16). Kun Herran kansa kokoontuu yhteen, tällaisia kokoontumisia tulisi pitää pyhinä kokouksina. Siksi keskustelujemme tulisi rakentaa toinen toisiamme hengellisellä linjalla. Profeetta Malakia kirjoitti: "Ne, jotka pelkäsivät Herraa kunnioituksella, puhuivat toisilleen; ja Herra kiinnitti huomiota ja kuuli sen, ja hänen eteensä kirjoitettiin muistokirja niistä, jotka pelkäävät Herraa kunnioittaen ja kunnioittaen ja jotka kunnioittavat hänen nimeään." Tämä on hyvä asia. Malakia 3:16

Jeesus ennustaa temppelin tuhoa

Avainjakeet: "Näettekö te kaiken tämän? kysyi hän. Totisesti minä sanon teille: yhtäkään kiveä ei jätetä tänne toisen päälle, kaikki heitetään alas."

Matt. 24:2

Valitut pyhät kirjoitukset

Matt. 24:1-14

Sen jälkeen kun Jeesus oli ilmoittanut kansanjoukoille ja opetuslapsilleen "murheita", jotka tulisivat kirjanoppineiden ja fariseusten päälle, hän päätti sanomalla juutalaiselle kansalle: "Teidän huoneenne on jätetty teille autioksi." (Matt. 23:1-38). Sitten, kun he olivat poistumassa temppelistä, hänen opetuslapsensa "tulivat hänen luokseen kiinnittämään hänen huomionsa sen rakennuksiin". Matt. 24:1

Kun ryhmä saapui Öljymäelle, opetuslapset esittivät Jeesukselle kolme kysymystä: "Sano meille, he sanoivat, milloin tämä tapahtuu, ja mikä on sinun tulemuksesi [kreikaksi "parousia", joka tarkoittaa läsnäoloa] ja aikakauden lopun merkki?" (Matt. 24:3; Mark. 13:1-4). Jeesuksen vastaus alkoi varoituksella: "Varokaa, ettei kukaan petä teitä". Tämä tarkoitti sitä, että koko tulevan aikakauden aikana syntyisi erilaisia petoksia sekä yksilöiden että uskonnollisten instituutioiden ja uskontokuntien taholta, jotka "eksyttäisivät monia". Matt. 24:4,5

Sitten Jeesus selitti, että kristillisen aikakauden "loppu" ei tapahtuisi välittömästi, vaan että monet muut tapahtumat, kuten "sodat ja sodan huhut" sekä "nälänhädät ja maanjäristykset eri paikoissa", tapahtuisivat ennen kuin hänen valtakuntansa perustettaisiin maan päälle. (jakeet 6-8). Jeesus varoitti lisäksi, että koska monet hänen seuraajistaan uskoisivat häneen, heitä "vainottaisiin ja surmattaisiin" ja "vihattaisiin". Hän lisäsi, että monet "kääntyisivät pois uskosta" ja "pettäisivät ja vihaisivat toisiaan." Jakeet 9,10.

Näin tapahtui erityisesti 1200-1500-luvuilla. Koko Euroopassa järjestettyjen inkvisitioiden aikana tuhansia Herran seuraajia vainottiin, kidutettiin ja

HEINÄKUU 2025

surmattiin väkivaltaisesti. Siksi Jeesus puhui nämä sanat varoittaakseen ja vahvistaakseen seuraajiaan, jotka joutuisivat kärsimään tästä, jotta tällaisen vainon tapahtuessa he eivät pitäisi sitä outona. (Ilm. 2:8-10). Jeesus varoitti myös , että "monet väärät profeetat [opettajat] ilmestyvät ja eksyttävät monia ihmisiä". (Matt. 24:11). Todellakin syntyi voimakkaita ja suosittuja vääriä uskonnollisia järjestelmiä, jotka opettivat Jumalaa halventavia vääriä oppeja. 1. Tim. 4:1-3; Ilm. 2:12-15,18-26.

Jeesus jatkoi sanomalla: "Pahuuden lisääntymisen vuoksi useimpien rakkaus kylmenee". (Matt. 24:12). Samansuuntaisesti Paavali kirjoitti: "Viimeisinä päivinä on tuleva kauheita aikoja", koska ihmiset ovat "itsensä rakastajia, rahan rakastajia, kerskailevia, ylpeitä, ... epäpyhiä, rakkaudettomia, ... eivät hyvän rakastajia, ... mieluummin nautinnon rakastajia kuin Jumalan rakastajia - heillä on jumalisuuden muoto, mutta he kieltävät sen voiman". 2. Timoteukselle 3:1-7

Tämä on koetus, joka on sallittu jokaiselle Herran seuraajalle, onko hän yksinkertaisesti "mukana" maallisessa hengessä ja maallisissa normeissa vai pyrkiikö hän noudattamaan Jumalan periaatteita.

Jeesus rohkaisi seuraajiaan sanomalla: "Se, joka pysyy lujana loppuun asti, pelastuu". (Matt. 24:13). Meidän on tällaisesta ahdingosta huolimatta pysyttävä sinnikkäinä ja "rohkeasti" ja ymmärrettävä, että tämän koettelemuksen ajan loppu on lähellä. (Joh. 16:33). Kristuksen valtakunta perustetaan pian koko maan päälle ja se tuo mukanaan "suuren ilon, joka on tuleva kaikille kansoille". Luuk. 2:10

Lupauksen lapset

"Minä palaan luoksesi ensi vuonna tähän aikaan, ja vaimosi Saara saa pojan!"

1. Moos. 18:10

Monta vuotta sen jälkeen, kun Jumala oli kutsunut hänet pois Urin maasta, Aabraham sai jumalallisen käskyn mennä poikansa lisäksi kanssa Moorian maahan. Jumala sanoi: "Ota poikasi, ainoa poikasi - kyllä, lisäksi, jota rakastat niin paljon - ja mene Moorian maahan. Mene ja uhraa hänet polttouhriksi yhdellä niistä vuorista, jotka minä näytän sinulle."" 1. Mooseksen kirja 22:2

Saavuttuaan Mooriaan Aabraham valmistautui uhraamaan rakkaan poikansa todisteeksi suuresta rakkaudestaan Jumalaa kohtaan. Ratkaisevalla hetkellä enkeli kuitenkin esti Aabrahamin kättä uhraamasta lisäksi (jakeet 11,12). Jumalan puolesta puhuen enkeli sanoi: "Koska sinä olet totellut minua etkä ole pidättänyt edes poikasi, ainoan poikasi, minä vannon oman nimeni kautta, että minä totisesti siunaan sinua. Minä lisään jälkeläisiäsi

lukemattomasti, niin kuin tähtiä taivaalla ja hiekkaa merenrannalla. Sinun jälkeläisesi valloittavat vihollistensa kaupungit. Ja sinun jälkeläistesi kautta siunataan kaikki maan kansat - kaikki sen tähden, että sinä olet totellut minua." Jakeet 16-18.

Ei lain kautta

Myöhemmin israelilaiset ymmärsivät ainutlaatuisen kansallisen asemansa sen lakisääteisen liiton nojalla, jonka Jumala oli tehnyt Mooseksen kautta Siinain vuorella. Siinä vahvistettiin, että he olivat luvattu siemen ja Aabrahamin luonnollisina jälkeläisinä ainoat perijät kaikessa, mitä Jumala oli hänelle luvannut. (2. Moos. 6:2-8). Apostoli Paavali kuitenkin selittää: "Lupaus, että hän olisi maailman perillinen, ei annettu Aabrahamille eikä hänen jälkeläiselleen lain kautta, vaan uskon vanhurskauden kautta". Sillä jos ne, jotka ovat laista, ovat perillisiä, niin usko on mitätön, ja lupaus on turha; sillä laki tekee vihaa; sillä missä ei ole lakia, siellä ei ole rikkomusta. Siksi se on uskosta, että se olisi armosta, jotta lupaus olisi varma kaikille jälkeläisille, ei ainoastaan sille, joka on laista, vaan myös sille, joka on Aabrahamin uskosta, joka on meidän kaikkien isä." Room. 4:13-16

Luvattu siemen

Edellisissä jakeissa Paavali huomauttaa, että Jumalan lupauksen perusta siemenestä ei perustu Mooseksen lakiin vaan Aabrahamin uskoon. Apostoli opettaa edelleen, Se ei ole niin kuin Jumalan sana olisi epäonnistunut. Sillä kaikki Israelista polveutuvat eivät ole Israelia. Eivätkä siksi, että he ovat hänen jälkeläisiään, kaikki ole Aabrahamin lapsia. Päinvastoin, juuri lisäksi kautta teidän jälkeläisenne lasketaan. Toisin sanoen fyysisen polveutumisen kautta syntyneet lapset eivät ole Jumalan lapsia, vaan Aabrahamin jälkeläisinä pidetään lupauksen lapsia. Sillä näin lupaus oli ilmoitettu: Ja Saara saa pojan. Eikä vain sitä, vaan Rebekan lapset tulivat samaan aikaan raskaaksi isämme lisäksi kautta." Room. 9:6-10

Luvattu siemen, joka siunaa kaikki maan suvut, ei ole luonnollinen lisä, sillä hän toimii vain kuvana suuremmasta hengellisestä lisästä. Todellinen siemen - hengellinen lisä - koostuu sekä juutalaisista että pakanoista. Tämän nykyisen evankeliumin aikakauden aikana tämä hengellinen siemen syntyy uudella ja erityisellä tavalla, samalla

tavoin kuin luonnollinen lisä syntyi Jumalan erityisen lupauksen kautta.

Lupaus Mamressa

Lupaus Aabrahamille annettiin Mamressa, ja se on kirjattu meitä varten: "Herra ilmestyi Aabrahamille Mamren suurten puiden luona, kun hän istui teltaansa sisäänkäynnillä päivän helteessä. Aabraham katsoi ylös ja näki kolme miestä seisovan lähellä. Kun hän näki heidät, hän kiiruhti teltaansa sisäänkäynniltä heitä vastaan ja kumartui matalaksi maahan." Jatkaessaan yksi miehistä sanoi: "Missä on vaimosi Saara? Hän vastasi: "Tuolla, teltassa. Ja hän sanoi: "Minä palaan varmasti sinun luoksesi ensi vuonna tähän aikaan, ja Saara, sinun vaimosi, saa pojan. Saara kuunteli teltan sisäänkäynnin luona, joka oli hänen takanaan. Aabraham ja Saara olivat jo hyvin iäkkäitä, ja Saara oli jo ohittanut synnytyksikärajan: "Ja Jumala sanoi: Saara, sinun vaimosi, synnyttää sinulle pojan, ja anna hänelle nimeksi lisä." Hän sanoi: "Saara, sinun vaimosi, synnyttää sinulle pojan, ja anna hänelle nimeksi lisä". 1. Moos. 18:1,2,9-11; 17:19.

Paavali julistaa, että lisäkin syntymään liittyvä ihme ja lupaus mitätöivät näin ollen israelilaisten vaatimuksen yksinoikeudesta Aabrahamin

HEINÄKUU 2025

luvattuun siemeneen. Aabrahamille ja Saaralle annettu lupaus eikä hänen sittemmin synnyttämänsä lapsi olleet lain tuotteita, vaan ne olivat heidän uskonsa Jumalan voimaan tulosta. Heprealaisille veljille osoittamassaan kirjeessä apostoli korostaa, että Aabraham, Saara ja lisak merkitsivät sitä, että koko ihmiskunnan pelastus toteutuu yksin uskon elintärkeän elementin kautta. Hän sanoi: "Uskon kautta Aabraham totteli, kun Jumala kutsui häntä jättämään kotinsa ja lähtemään toiseen maahan, jonka Jumala antaisi hänelle perinnöksi. Hän lähti tietämättä, minne hän oli menossa. Ja silloinkin, kun hän saapui maahan, jonka Jumala oli hänelle luvannut, hän asui siellä uskon varassa - sillä hän oli kuin muukalainen, joka asui teltoissa. Niin tekivät myös lisak ja Jaakob, jotka perivät saman lupauksen. Aabraham odotti luottavaisena kaupunkia, jolla oli ikuiset perustukset, Jumalan suunnittelemaa ja rakentamaa kaupunkia. Uskon kautta jopa Saara sai lapsen, vaikka hän oli hedelmätön ja liian vanha. Hän uskoi, että Jumala pitäisi lupauksensa ". Hepr. 11:8-11

Harkitse lupausta

Saarnatessaan puhdasta uskon sanomaa Paavalia vastustivat voimakkaasti juutalaisuudesta kääntyneet kristityt, jotka opettivat kuuliaisuutta sekä Kristukselle että Mooseksen laille. Vastapainoksi apostoli viittaa lupaukseen ja ihmeeseen, joka liittyy Saaraan ja lisäkin syntymään, ja kysyy: "Sanokaa minulle, te, jotka haluatte olla lain alaisia, ettekö te tiedä, mitä laki sanoo? Onhan kirjoitettu, että Aabrahamilla oli kaksi poikaa, toinen orjattaresta ja toinen vapaasta naisesta. Hänen poikansa orjattaresta syntyi lihan mukaan, mutta hänen poikansa vapaasta naisesta syntyi jumalallisen lupauksen seurauksena. Galatalaiskirje 4:21-23

Paavali paljastaa sitten Aabrahamin vaimojen symbolisen merkityksen. "Tämä on vertauskuvallista, sillä nämä naiset ovat kaksi liittoa: toinen lähtee Siinain vuorelta ja synnyttää lapsia, joista tulee orjia; hän on Hagar. Nyt tämä Hagar on Siinain vuori Arabiassa ja vastaa nykyistä Jerusalemiä, sillä hän on orjuudessa lastensa kanssa. Mutta edellä oleva Jerusalem on vapaa; hän on meidän äitimme. Sillä kirjoitettu on: "Iloitse, hedelmätön nainen, joka ei synnytä; puhkea ja huuda, sinä, joka et synnytä; sillä aution lapset ovat

lukuisimmat kuin sen, jolla on aviomies." Jae 24-27."
Jakeet 24-27

Kaksi liittoa

Nimeämällä Haagarin, orjattaren, ja viittaamalla Saaraaseen, vapaaseen naiseen, Paavali viittaa kahteen Aabrahamin vaimoon. Nämä ovat kahden liiton hahmoja tai symboleja. Toinen liitto orjuuttaa lihan kautta, ja sille on ominaista kirjaimellinen Jerusalem. Toinen liitto vapauttaa hengen kautta, ja sille on ominaista hengellinen Jerusalem. Paavali sanoo, että Hagar edustaa lakiliittoa, joka sitoo sen alaiset määräyksiin, joita he eivät kykene noudattamaan. Saara sen sijaan edustaa vapautuksen liittoa, jossa kaikki sen alaiset ovat vapaita näiden määräysten vaatimuksista. Apostoli välttää tarkoituksella mainitsemasta Keturaa, Aabrahamin kolmatta vaimoa (1. Moos. 25:1,2). Vaikka Keturah saattaa viitata kolmanteen liittoon, se olisi laajentanut Paavalin aiheen painopistettä hänen kahden esittämänsä kohdan ulkopuolelle. Ensinnäkin lakiliitto edustaa Israelin orjuutta normiin, joka piti sen alaiset jatkuvasti tuomittuina. Toiseksi, on olemassa toinen liitto, joka nykyisellä

evankeliumiaikakaudella edustaa näkymää vapaudesta Kristuksen kautta kaikesta tuomiosta.

Saara-liitto

Paavali julisti, että liitto, jota kuvastaa uskollinen Saara, "on meidän äitimme". Siksi liittoa, josta luvattu siemen syntyy, voidaan asianmukaisesti nimittää Saara-liitoksi tai, kuten joskus sanotaan, Abrahamin liiton Saara-piirteeksi. Helluntaista lähtien luvattujen siementen luokan tulevat jäsenet ovat syntyneet Pyhän Hengen voimasta. Paavali määrittelee tämän hengellisen lisäkin luokan, lupauksen siemenen, koostuvan Kristuksesta ja kaikista niistä, jotka "kuuluvat" hänelle tämän aikakauden aikana. "Lupaukset on puhuttu Aabrahamille ja hänen siemenelleen. Hän ei sano: "Ja siemenille" viitaten moniin, vaan pikemminkin yhteen: "Ja sinun siemenellesi", eli Kristukselle. ... Sillä kaikki te, jotka olette kastetut Kristukseen, olette pukeutuneet Kristukseen, ... sillä te olette kaikki yhtä Kristuksessa Jeesuksessa. Ja jos te kuulutte Kristukseen, niin te olette Aabrahamin jälkeläisiä, perillisiä lupauksen mukaan." Gal. 3:16,27-29

Ne Kristuksen seuraajat, jotka pysyvät uskollisina, muodostavat hänen kanssaan todellisen luvattua siementä - suuremman lisäkin - joka siunaa "kaikki

HEINÄKUU 2025

maan sukukunnat". (Apostolien teot 3:25). Nämä uskolliset ovat Jumalan pyhiä. Heidät synnytetään, vaalitaan ja viedään loppuun Saara-liiton, jota kuvataan myös uhriliitoksi, vertauskuvallisessa kohdussa. "Kokoa minun pyhimykseni minun luokseni; ne, jotka ovat tehneet liiton minun kanssani uhraamalla." Psalmi 50:5

Apostoli muistutti juutalaisia siitä, että uhrauksia sisältävä Saara-liitto oli vuosisatoja aikaisemmin kuvallisesti ennustettu, ja vaikka se oli pitkään ollut hedelmätön, se kantaisi aikanaan suurempaa hedelmää kuin lain liitto, jolle juutalaiset olivat niin innokkaasti ja virheellisesti omistautuneet. Puhuttelemalla niitä, jotka ovat syntyneet Jumalan Pyhästä Hengestä, apostoli ilmaisee suoraan asiansa sanomalla: "Nyt me, veljet, olemme lupauksen lapsia, niin kuin lisä oli." (Gal. 4:28). Paavali ei siis viittaa Moorian maassa annettuun lupaukseen - 1. Mooseksen kirja 22 - joka koskee Aabrahamia, vaan Mamren maassa annettuun lupaukseen - 1. Mooseksen kirja 18 - joka koskee Saaraa, joka synnytti lisäkin, lupauksen lapsen.

Orjattaren karkottaminen

Galatalaiskirjeessään Paavali jatkaa juutalaisten opetuksen vastustamista. Hän puhuu Aabrahamin perheen sisäisen konfliktin historiasta, jossa lihan lapsi, Ismael, vainosi nuorempaa lasta, lisakia, joka oli syntynyt Jumalan voimasta. Tämä johti lihallisen lapsen ja hänen äitinsä Haagarin karkottamiseen. Apostoli sanoo: "Niin kuin silloin se, joka oli syntynyt lihan mukaan, vainosi sitä, joka oli syntynyt Hengen mukaan, niin on nytkin. Mitä Raamattu kuitenkin sanoo? Heittäkää orjattar ja hänen poikansa pois, sillä orjattaren poika ei saa olla perillinen vapaan naisen pojan kanssa. Niinpä siis, veljet, me emme ole orjattaren lapsia, vaan vapaiden." Galatalaiskirje 4:29-31; 1. Moos. 21:9,10.

Erityinen luomus

Isak sai alkunsa ja syntyi poikkeuksellisissa olosuhteissa. Hän oli erityinen luomus, jonka Jumala oli luonut Saara kohdussaan. Paavali tekee selväksi, että samoin on oltava hengellisen lisakin kanssa. Tämä sekä juutalaisista että pakanoista koostuva hengellinen luokka, jonka pää on Kristus Jeesus, on syntynyt Jumalan voimasta. (Gal. 3:28). Selvästi "uutta luomusta" vaalitaan ja kehitetään Saara-liiton

suojaavassa kohdussa (2. Kor. 5:17). Ensimmäisessä ylösnousemuksessa syntynyt, ensin pää, meidän Herramme Jeesus, ja sitten hänen uskolliset "ruumiinsa" jäsenet, valmis hengellinen siemen siunaa koko ihmiskuntaa Kristuksen messiaanisen valtakuntavallan aikana. (1. Kor. 12:12,27; Kol. 1:18; Ilm. 20:6). Paavali toteaa asian näin, että Jumala on "asettanut kaiken hänen [Jeesuksen] jalkojensa alle ja antanut hänet kaiken pääksi seurakunnalle, joka on hänen ruumiinsa, hänen täyteytensä, joka täyttää kaiken kaikessa". Ef. 1:22,23

Kristus

Suurempi lisäksi luokka on kollektiivinen, hengellinen siemen, joka ei koostu ainoastaan juutalaisista, vaan kaikista kansoista tulevista, joilla on Aabrahamin usko. Nämä hengestä syntyneet veljet Kristuksessa ovat symbolisen kohdun - vapauden Saara-liiton - luvattu hedelmä. Juuri tässä vertauskuvallisessa kohdussa Kristus, pää ja ruumis, syntyy siunaamaan kaikkia maan sukuja "uudella liitolla". (Jer. 31:31-34). Tätä voi hyvin edustaa Aabrahamin kolmas vaimo Ketura, joka viittaa liittoon, joka välitetään koko ihmiskunnan kesken

messiaanisen valtakunnan tuhannen vuoden aikana.
Hepr. 12:24

"Sateenvarjo" Abrahamin liitto pitää sisällään lupauksen siunauksesta kaikille maan kansoille tuon hengellisen siemenen kautta, kunhan se on tuotu esiin Saara-liiton piirteestä. Kaikki se, mikä liittyi lisäksi lupauksen lapsena, riippui Saaran uskosta siihen, että Jumalan oli mahdollista tehdä se, minkä hän oli luvannut. Samoin suurempi lisä - Kristuksen pää ja ruumis -, joka on syntynyt ja saanut alkunsa nykyisen kristillisen aikakauden aikana, toimitetaan uskon kautta kaikkien ikuisesti hyödyksi. Ef. 2:6-9; 1. Joh. 5:4.

"Autuaita ja pyhiä ovat ne, jotka saavat osansa ensimmäisestä ylösnousemuksesta. Toisella kuolemalla ei ole valtaa heihin, vaan he ovat Jumalan ja Kristuksen pappeja ja hallitsevat hänen kanssaan tuhat vuotta." (Ilm. 20:6). "Tämä on se liitto, jonka minä teen Israelin heimon kanssa noiden päivien jälkeen, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän mieleensä ja kirjoitan ne heidän sydämiinsä, ja minä olen heille Jumala, ja he ovat minulle kansa: Eivätkä he opeta kukin lähimmäistään ja kukin veljeään sanoen: 'Tunne Herra', sillä kaikki tuntevat minut, pienimmästä suurimpaan." Hepr. 8:10,11